

Το Ασκληπιείο της Κω

Ασκληπιεία όταν λέμε σήμερα, εννοούμε ιερά νοσοκομεία, όπου εφαρμόζονταν, οι μέθοδοι του Ασκληπιού για τη θεραπεία των ασθενών.

Για να έχουμε όμως πληρέστερη γνώση του θέματος, πρέπει να σταθούμε για λίγο και να κάνουμε τη γνωριμία μας με τον Ασκληπιό, όσον αφορά την καταγωγή, τη ζωή, το έργο και το θάνατο του.

Το έτοιμο του ονόματος του, αλλού εικάζεται ότι σχηματίστηκε από το ήπιος, εξ αιτίας του ήρεμου χαρακτήρα του, αλλού ερμηνεύεται από το Άσκλη, όνομα του τυράννου της Επιδαύρου, που θεράπευσε όταν βρέθηκε εκεί, αλλού από μια λέξη με την οποία χαρακτηρίζαν αυτούς που εμποδίζαν τους ανθρώπους ν' αρρωσταίνουν, να σκέλλωνται δηλαδή, ότι ήταν ασκελοποιός.

Όλες οι βιογραφίες πάντως τον θέλουν γιό του Απόλλωνα και της Κορώνης, η οποία αργότερα, επειδή δεν ήταν πιστή στο Θεό, κήκε από την οργή του. Μέσα από τις φλόγες, ο Θεός πρόλαβε και πήρε τον Ασκληπιό, που τον παράδωσε σ' έναν από τους Κενταύρους, τον Χείρωνα.

Ο Κένταυρος Χείρωνας δίδαξε την Ιατρική σε πολλά μυθικά πρόσωπα, από τα οποία ιδιαίτερα προόδευσε ο Ασκληπιός. Μέσα στα δάση του Πηλίου και της Θεσσαλίας, όπου κατοικούσαν οι Κένταυροι μπορούσε να βρει, πολλά θαυματουργά βότανα, που μελετώντας τα, με τη βοήθεια του δασκάλου του, έγινε ξακουστός, σ' όλη την Ελλάδα κι ο κόσμος πίστεψε ότι ήταν Θεός της Ιατρικής που θεράπευε Θεούς και ανθρώπους.

Για να τιμήσουν τη μεγάλη προσφορά του Ασκληπιού, ίδρυσαν τα Ασκληπιεία που στην αρχή ήταν αφιερωμένα στη λατρεία του θεού για να γίνουν αργότερα ιατρικά κέντρα σε ολόκληρη την Αρχαία Ελλάδα ήταν περίπου 300, από τα οποία σπουδαιότερα ήταν 7, της Τρίκκης στη Θεσσαλία (που ήταν και ιδιαίτερη πατρίδα του Ασκληπιού), της Συκυώνας, της Τιροθέας, της Επιδαύρου, της Κνίδου, των Αθηνών και της Κω. Κτισμένα σε παραδεισένιες τοποθεσίες με πολλούς ειδικούς χώρους για τη θεραπεία των ασθενών και την έρευνα των

ιατρών, που αρχικά ήταν ιερείς και μετέδιδαν από πατέρα σε γιό τα μυστικά που τους αποκάλυψε ο θεός, έμοιαζαν σαν τα σημερινά σανατόρια.

Μία σειρά από διαδικασίες γινότανε πριν ακόμα αρχίσει η εξέταση του ασθενούς, για να προσαρμοσθεί ψυχικά και σωματικά στο γύρω περιβάλλον και χρησιμοποιούσαν εκτός από την καθαρώς ιατρική, νηστείες, λουτροθεραπείες, υπνοθεραπείες, θυσίες, ονειρομαντείες που δεν ήταν απαλλαγμένες από τις δεισιδαιμονίες μέχρι της εποχής του Ιπποκράτη που έθεσε τις βάσεις της επιστημονικής ιατρικής.

Το Ασκληπιείο της Κω ήταν ίσως το καλύτερο και το πιο φημισμένο της εποχής εκείνης, όπου πήγαιναν πολλοί μαθητές της ιατρικής και ασθενείς απ' όλα τα μέρη του κόσμου. Είναι σε θέση υγιεινή, με ωραία θέα, σε μεγάλη έκταση χώρου, και σε υψόμετρο 100 μέτρων, τυλιγμένο στο πράσινο του επικειμένου άλσους που ήταν αφιερωμένο στο κυπαρίσσιο Απόλλωνα και το θεωρούσαν ιερό, γι' αυτό «ουδέ αποθνήσκουσιν, ουδέ τήκτωσιν αι γυναίκες σφίσιν εντός του περιβόλου». (Παυσανίου 51 XXII, 1) βρίσκεται δε 3 χιλιόμετρα έξω από τη σημερινή πρωτεύουσα του νησιού.

Πηγές με τρεχούμενα ιαματικά νερά, που περιέχουν σίδηρο, όπως το κοκκινόνερο του Αγίου Σουλά, ασβεστούχα, θειούχα, και πιθανώς τα νερά της Βουρρίνας πηγής κατέληγαν στο Ασκληπιείο και χρησίμευαν για τη θεραπεία δερματικών παθήσεων, λουτροθεραπεία, ποσιθεραπεία κ.α.

Λέγεται ότι, κτίστηκε από τους Θεσσαλούς ή τους κατοίκους της Επιδαύρου, που μετάφεραν τη λατρεία του Ασκληπιού στο νησί. Κάθε του λιθάρι ορθώνονταν αλαζονικά, καμαρώνοντας από κει ψηλά, τους άξιους επιστήμονες και αγέρωχα αντιμετώπιζε τις φθορές του χρόνου αρκετούς αιώνες, ώσπου θάφτηκε και ξεχάστηκε για πολύ καιρό.

Κως: Το θαύμα του Ασκληπιείου

{youtube}XYpQ9wJrzL4{/youtube}